

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział II Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Waseńczuk

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2019 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa J. T., G. T. i K. T.

przeciwko (...) Bank Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

wniosku powodów o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

oddalić wniosek.

SSO Katarzyna Waseńczuk

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 15 lipca 2019 r. (koperta k. 65) powodowie wnieśli o zasądzenie na ich rzecz od pozwanego łącznie kwoty 102 642,68 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 30 września 2016 r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podnieśli, że zawarta przez strony w dniu 28 lutego 2006 r. umowa kredytu nr (...) jest nieważna z powodu ukształtowania umowy w taki sposób, że bank decydował dowolnie o wysokości kursu CHF, a zatem o zadłużeniu kredytobiorcy. Wynika to z zastrzeżenia na rzecz banku prawa wskazywania kursu walut CHF (poprzez odwołanie do tabeli banku), przy czym wysokość kursu nie jest oparta na jakimkolwiek obiektywnym, zewnętrznym wskaźniku i jest niemożliwa do zweryfikowania przez konsumenta. Podnieśli, że treść klauzuli indeksacyjnej nie była indywidualnie ustalana przez strony. Dowolność taka w ocenie powodów stanowi naruszenie równowagi kontraktowej, gdyż de facto prowadzi do upoważnienia jednej ze stron umowy (banku), do kształtowania wysokości zadłużenia drugiej strony umowy (konsumenta). Ponadto o nieważności umowy świadczy sprzeczność umownej waloryzacji kredytu z art. 69 prawa bankowego, w tym w świetle art. 358¹ § 5 k.c. Podnieśli również, że umowa kredytu, w chwili jej zawierania zawierała wadliwą klauzulę oprocentowania (§ 6 ust. 1 umowy), która czyni całą umowę kredytu nieważną. Stwierdzili także, że pozwany bank nie przekazał im szczegółowych informacji o ryzykach ekonomicznych wywołanych powiązaniem kredytu z kursem waluty obcej, co wskazuje na nieuczciwy (abuzywny) charakter całego mechanizmu indeksacji. Powodowie wyjaśnili również, że dochodzona przez nich kwota stanowi różnicę pomiędzy kwotą wpłaconą na rzecz pozwanego z tytułu przedmiotowej umowy a kwotą mu należną z tego tytułu przy założeniu nieważności/bezskuteczności umownych przeliczeń walutowych (k. 3-32).

W dniu 20 września 2019 r. powodowie złożyli wniosek o zabezpieczenie powództwa przez wstrzymanie obowiązku dokonywania spłat rat kredytu przez powodów w wysokościach i terminach określonych umową w okresie od dnia złożenia wniosku o zabezpieczenie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Jednocześnie oświadczyli, że zamierzają rozszerzyć żądanie pozwu poprzez żądanie ustalenia, że umowa kredytu jest nieważna w całości lub w części i wnieśli o wyznaczenie im dwutygodniowego terminu na złożenie rozszerzonego pozwu.

Powodowie wskazali, że roszczenie jest uprawdopodobnione, gdyż mechanizm indeksacji w umowie kredytu oznacza de facto określanie świadczeń powodów przez pozwany bank w sposób subiektywny i dowolny (na podstawie zasad

określonych w regulaminie ustalonym przez bank a odwołującym się do kursów określanych przez bank), co jest sprzeczne z zasadami prawa. Prowadzi to do nieważności całej umowy kredytu, a co najmniej do nieważności postanowień dotyczących indeksacji kredytu kursem waluty CHF. Stwierdzili również, że mają interes prawny w ustanowieniu zabezpieczenia, gdyż ich świadczenie jest znacznie wyższe niż świadczenie pozwanego na podstawie umowy kredytu. Ponadto ze względu na kłopoty finansowe pozwanego (straty finansowe od 10 kwartałów) oraz ryzyko przyszłej odpowiedzialności pozwanego z tytułu rozliczeń kredytów „frankowych” istnieje poważna obawa, co do możliwości egzekwowania wyroku w przyszłości (k. 74-81).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wnioski o udzielenie zabezpieczenia nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730 § 2 w zw. z art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia roszczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania przed sądem powszechnym lub sądem polubownym, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia, przy czym, zgodnie z § 2 cytowanego przepisu 730¹ k.p.c., interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi bądź poważnie utrudni wykonywanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. § 2 wymienionego przepisu stanowi, że interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Z kolei wymóg uprawdopodobnienia roszczenia oznacza konieczność uprawdopodobnienia faktów, z których jest ono wywodzone.

Zgodnie z art. 736 § 1 k.p.c. wniosek o udzielenie zabezpieczenia powinien odpowiadać wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego, a nadto zawierać wskazanie sposobu zabezpieczenia, przy czym sąd rozpoznaje wniosek w jego granicach (art. 738 k.p.c.). Sąd związany jest wskazanym we wniosku sposobem zabezpieczenia, musi przy tym być to sposób przewidziany w przepisach prawa. W myśl art. 730¹ § 3 k.p.c. przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Warunkiem udzielenia zabezpieczenia jest w świetle przywołanych przepisów konieczność jednoczesnego spełnienia obu wskazanych wyżej kumulatywnych przesłanek zabezpieczenia, a więc zarówno uprawdopodobnienia istnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu, jak i uprawdopodobnienia, że brak zabezpieczenia może uniemożliwić lub poważnie utrudnić wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwić lub poważnie utrudnić osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Wniosek powodów, powyższych przesłanek nie spełnia, gdyż w ocenie Sądu, nie można stwierdzić, żeby powodowie uprawdopodobnili swoje roszczenie. Na obecnym etapie powodowie uprawdopodobnili jedynie fakt zawarcia przez strony umowy kredytu nr (...) z 28 lutego 2006 r. Ocena ważności zawartej przez powodów umowy będzie wymagała jednak wyjaśnienia w dalszym toku postępowania.

Odnosząc się do zarzutów powodów, że pozwany bank w sposób dowolny kształtował wysokość raty kredytowej na obecnym etapie można wskazać, że z treści § 6 ust. 3 zawartej przez strony umowy kredytu wynika, że zasady, terminy zmian oprocentowania oraz odsetki karne określone były przez pozwany bank na podstawie „Regulaminu”, stanowiącego integralną część umowy (§ 1 ust. 1), którego treści strona powoda nie złożyła do akt sprawy. Zaznaczyć również należy, że w większości wypadków w umowach kredytowych (również złotówkowych) ustalana jest zmienna stopa procentowa, co powoduje, że w chwili zawierania umowy nie jest znana ostateczna kwota rat,

które będą podlegały spłacie. Na obecnym etapie postępowania strona powodowa nie zaferowała dowodów, z których wynikałoby, że pozwany w sposób sprzeczny z powołanym zapisem i dowolny ustalał wysokość rat kredytu.

Powodowie na obecnym etapie postępowania nie uprawdopodobnili również, by ustalone przez bank kursy stanowiące podstawę przeliczenia rat nie były kursami rynkowymi.

Odnosnie zarzutu dotyczącego udzielenia powodom przez pozwanego kredytu w CHF a jego wypłatę w polskich złotych, wskazać należy, że możliwość taką przewidywał § 1 ust. 1 umowy i już w chwili jej podpisywania powodowie mieli świadomość, że otrzymają złotówki, mogli zatem podjąć decyzję, że nie podpisują umowy. W § 2 ust. 2 umowy zawarto wyjaśnienie na jakiej podstawie ustalany jest kurs CHF, po którym przeliczany jest kredyt w przypadku jego wypłaty w złotych polskich lub w innej walucie. Warto też podkreślić, że zgodnie z § 4 ust. 3 umowy powodowie (Kredytobiorca) oświadczyli, że są świadomi ryzyka kursowego, związanego ze zmianą kursu waluty indeksacyjnej w stosunku do złotego, w całym okresie kredytowania i akceptują to ryzyko. Na obecnym etapie postępowania brak jest podstaw do dokonania oceny czy kwestionowane przez powodów klauzule były z nimi indywidualnie uzgodnione i czy kwestia ryzyka kursowego została im wyjaśniona w sposób dostateczny.

Wobec powyższego w ocenie Sądu, strona powodowa na obecnym etapie nie przedstawiła dostatecznej argumentacji by uznać działanie banku polegające na obliczeniu zadłużenia powodów za nieprawidłowe.

W ocenie Sądu powodowie nie zdołali również uprawdopodobnić interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Nie uprawdopodobnił bowiem, że brak zabezpieczenia, skutkować może utrudnieniem, bądź niemożnością osiągnięcia celu postępowania w niniejszej sprawie.

Zdaniem Sądu sam fakt, że brak zabezpieczenia spowoduje ewentualną konieczność podjęcia dodatkowych czynności w celu dochodzenia praw przez powodów, w sytuacji gdy realizacja roszczeń nie jest zagrożona, nie stanowi interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Brak zawieszenia wykonywania przez powodów spłat kredytu, zmusi powodów, w razie uwzględnienia niniejszego powództwa, do wystąpienia z pozwem o zwrot wyegzekwowanych świadczeń, nie uczyni jednak niemożliwym uzyskania zaspokojenia. Podnieść przy tym należy, iż kapitał zakładowy (...) Bank SA na chwilę obecną wynosi (...)zł (w pełni wpłacony - odpis KRS pozwanego z 3 października 2019 r.). Nawet jeśli dojdzie do uwzględnienia powództwa w całości lub w części to wysokość kapitału zakładowego banku pozwala stwierdzić, że powodowie będą mogli dochodzić należności od pozwanego i w chwili obecnej nic nie wskazuje na to, żeby dochodzenie roszczeń miało być utrudnione.

Reasumując wskazać należy, że powodowie nie uprawdopodobnili przesłanek udzielenia zabezpieczenia.

Ponadto należy wskazać, że wnioskowany przez powodów sposób zabezpieczenia roszczenia poprzez unormowanie praw i obowiązków stron postępowania na czas jego trwania, jest niedopuszczalny.

Powodowie we wniosku wskazali, że domagają się zabezpieczenia roszczenia wskazanego w pozwie, a zatem roszczenia o zapłatę. Sposoby zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, którym niewątpliwie jest roszczenie dochodzone przez powodów w pozwie w niniejszej sprawie, do których ma zastosowanie art. 747 k.p.c. stanowi katalog zamknięty, w którym nie zawarto sposobu zabezpieczenia żądanego przez powodów.

Sąd jest związany granicami wniosku i nie może udzielić zabezpieczenia w inny niż żądany sposób (art. 738 k.p.c.). Skoro powodowie wnosili o udzielenie zabezpieczenia przez unormowanie praw i obowiązków stron postępowania na czas jego trwania polegające na wstrzymaniu obowiązków powodów dokonywania spłat rat kredytu, a przepisy nie przewidują takiej możliwości, wniosek strony powodowej o zabezpieczenie należało oddalić także z tego powodu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 730 § 1 k.p.c. w zw. z art. 730¹ k.p.c., art. 747 pkt 1 k.p.c. i art. 738 § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

SSO Katarzyna Waseńczuk

ZARZĄDZENIE

(...)